

[Erkard Jakobsen.]

Det, jeg ville sige, var, at jeg overvurderer ikke Danmarks betydning. Det gør jeg heller ikke, selv om både hr. Nyboe Andersen og hr. Hans Kjær var meget inde på, hvor farlige virkninger det kunne have. Det, mener jeg, er at overvurdere Danmarks betydning. Men jeg mener blot, det er godt, at der i den europæiske frihandelsdiskussion bliver det moment bragt ind, at man kan ikke blive ved med at forlange af et lille land, at det skal stille sig fuldstændig frit, når man så ikke giver landet de vilkår, der skal til. Vort valutaproblem er ikke bare et dansk problem, det er et europæisk problem, og det peger vi på med de foranstaltninger her. Det var det, jeg gerne ville have frem.

Og så var den egentlige grund til, at jeg tog ordet, at jeg helt på linje med, hvad hr. Poul Dam sagde, ville bede finansministeren om at se specielt på automobilbranchens forhold, ikke på automobilbranchen som sådan, men på den måde, registreringsafgiften virker på. Det er rigtigt, hvad der er fremført i referatet over for udvalget, at det virker 3 gange så stærkt på dette område. På grund af den særlige måde, registreringsafgiften beregnes på, virker det 3 gange så stærkt, som det gør i de fleste andre tilfælde, og det synes jeg godt jeg som præsident for FDM lige kunne have lov til at føre frem. (*Munterhed*).

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne, som man plejer, takke udvalget for det arbejde, der er udført. Vi ved, det har været anstrengende, fordi der kun har været kort tid til dette arbejde, og jeg er da ganske enig i, at der var stof til betydelig mere arbejde end det, man har kunnet nå, men det er jo ikke første gang, man i folketinget er blevet stillet over for at skulle træffe beslutninger på ret kort tid, nemlig hvor det har drejet sig om lovforslag, som efter deres karakter har måttet gennemføres særlig hurtigt her i folketinget. Det er jo det, der er situationen.

Jeg beklager, at den imødekommenhed, som vi fra vor side og jeg som den minister, der har fremsat lovforslaget, har vist under udvalgsarbejdet, nu af de tre partier i oppositionen bliver udlagt på den måde, at det

altså var et helt forkert lovforslag, vi kom med, og at vi ikke havde gennemtænkt tingene. Det er rigtigt, at sådan noget som det, der er sket her under dette korte udvalgsarbejde, hvor der vitterlig er stillet en række ændringsforslag af finansministeren af væsentlig betydning — det er jo også indrømmet af de tre partiers ordførere — ville ikke være sket for ganske kort tid siden. Vi har haft adskillige forhandlinger i lignende situationer under den tidligere regering, hvor der praktisk taget ikke var mulighed for fra finansministeren eller andre i udvalgene at få ændringsforslag og slet ikke af den rækkevidde, som det er tilfældet her. Det har vi altså ikke fået nogen tak for, og det må jeg jo tage til efterretning, men jeg vil da ikke love at ændre mig, og jeg vil heller ikke love, at vi som regeringsparti vil ændre os på det punkt. Vi vil fortsat prøve på i det udvalgsarbejde, der foregår, når vi anser det for rigtigt, at give indrømmelser og at fremsætte ændringsforslag, således at det resultat, der kommer ud af folketingets arbejde, bliver det bedst mulige.

Man har talt her om det samarbejdende folkestyre, og jeg tror, det var hr. Hans Kjær, der var meget moralsk forarget over, at der ikke var samarbejdende folkestyre mere i dette folketing efter regeringsskiftet. Hr. Hans Kjær sagde: hvad er der tilbage af det samarbejdende folkestyre? Jeg kan kun sige det fra de få samråd, jeg har været i, jeg har jo ikke siddet der under forhandlingerne, men jeg må da åbent indrømme og erkende, at den holdning, venstre og konservative og radikale har indtaget her, er præcis den samme, som man indtog som regeringspartier. Jeg har ikke kunnet se nogen forskel, og vi har heller ikke kunnet høre nogen forskel i dag i de indlæg, der har været heroppefra, bortset fra hr. Dahlgaards oplæsning af nogle sætninger fra det radikale program om økonomisk demokrati, men det var jo ikke det, vi skulle tale om i dag. Det ville vi da gerne, og det kan da være, vi kan komme til det ved lejlighed. Men det, det drejer sig om her, er jo at gennemføre en lovgivning, som er ganske nødvendig i kampen mod det valutaunderskud, som vel ikke mindst de tre partier, som vi her har hørt, venstre, konservative og radikale, har et meget, meget stort ansvar for fra den periode, hvor de har siddet med re-